2025.028

Archeologienota Olsene Centrumstraat 25-27

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

11-9-2025

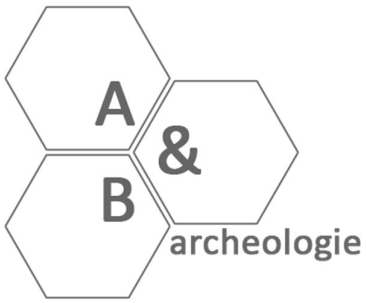

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van stedenbouwkundige handelingen aan de Centrumstraat 25-2 te Olsene (deelgemeente van Zulte, provincie Oost-Vlaanderen), waarbij de oppervlakte van de betrokken percelen groter is dan 3.000m² en de bodemingreep minstens 1.000m² beslaat, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het plangebied bevindt zich in het huidige dorpscentrum van Olsene, op ca. 1km ten zuidoosten van het oude dorpscentrum. In de 18de eeuw lijkt het terrein in gebruik te zijn geweest als onbebouwde landbouwgrond. Mogelijk liep de voorloper van de Centrumstraat deels doorheen het plangebied. In de 19de eeuw kreeg de Centrumstraat haar huidige verloop. Langsheen deze straat ontwikkelde zich initieel een tweetal kleine gebouwen binnen het plangebied. Deze evolueerden in de late 19de eeuw of 20ste eeuw tot de huidige bebouwing. In het noordoostelijke deel van het terrein was in de 19de en 20ste eeuw een langwerpig bouwvolume aanwezig.

Olsene is gelegen in de Vlaamse Zandstreek, binnen het Leie-Schelde Interfluvium, en kent een matig golvend reliëf met depressies van ca. +6m TAW ter hoogte van de (oude) Leie en hoogtes van ca. +15m TAW op de stuifzandruggen in het oosten. Algemeen is sprake van een licht hellend reliëf dat stijgt van noordwest naar zuidoost, van de Leievallei naar de hogere gronden die behoren tot de heuvelkam Kruishoutem-Wortegem-Anzegem. Enkele beekvalleien die uitmonden in de (oude) Leie doorsnijden de hoger gelegen gronden. Een van deze beken situeert zich meteen ten oosten van het plangebied. De Zoubeek en Olsenebeek bevinden zich verder op ca. 1,1km ten zuidwesten en ca. 700m ten noordoosten van het terrein. Het plangebied zelf bevindt zich op de hogere gronden buiten de Leievallei en kent een microreliëf dat daalt van west (ca. +12,5m TAW) naar oost (ca. +10,5m TAW), richting de Sterkebeek. Ter hoogte van de bebouwing kunnen enkele hoger gelegen zones onderscheiden worden. Deze zijn van antropogene oorsprong. Bodemkundig kunnen bebouwde zones, natte zandleembodems zonder profiel en eventueel droge tot matig natte (lemige) zandbodems met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B-horizont verwacht worden.

Op archeologisch vlak zijn in de omgeving van het plangebied enkele archeologische sites gekend. Zo werden reeds sporen van funeraire activiteiten uit de midden-bronstijd en midden-Romeinse periode aangetoond. Ook zijn bewoningssites uit de middeleeuwen gekend via historische bronnen. In de omgeving kunnen ook sporen en vondsten uit de Wereldoorlogen voorkomen.

Deze gegevens tonen aan dat er voor het plangebied een verhoogde archeologische verwachting geldt. Het terrein bevindt zich op een ietwat hogere locatie in het landschap, nabij een natuurlijke waterloop. Een dergelijke locatie kan interessant geweest zijn voor zowel jager-verzamelaars als voor landbouwgemeenschappen. In de omgeving zijn al sporen gekend uit de metaaltijden, Romeinse tijd en middeleeuwen. Een groot deel van het plangebied bleef doorheen de laatste eeuwen onbebouwd. Eventuele archeologische sites zouden dan ook een gunstige bewaring kunnen kennen, dit is op basis van het bureauonderzoek alleen echter niet met zekerheid vast te stellen. Ter hoogte van de voormalige en huidige bebouwing kunnen mogelijk verstoorde zones aanwezig zijn.

De omgevingsvergunning heeft betrekking op een herinrichting van enkele van de bestaande gebouwen en de bouw van enkele nieuwe woningen. Het merendeel van de bestaande gebouwen blijft hiertoe behouden. Zou wordt van de bestaande villa louter de veranda gesloopt, waarna het gebouw heringericht wordt tot twee woningen. Ook de conciërgewoning en het koetshuis blijven behouden. Deze worden respectievelijk omgevormd tot woning en fietsenstalling/hoogspanningscabine. De overige bijgebouwen worden gesloopt, net als de serre. In het centrale en zuidoostelijke deel van het terrein worden daarnaast enkele nieuwe gebouwen opgericht. Centraal komen zo vier nieuwe eengezinswoningen te liggen, terwijl in het zuidoosten een meergezinswoning wordt gebouwd. Deze laatste zal drie bovengrondse verdiepingen (gelijkvloers, +1 en +2) omvatten en zal bestaan uit 9 wooneenheden. Er wordt geen ondergrondse verdieping voorzien. Verder zal ook een nieuwe wegenis aangelegd worden die ten zuiden van de conciërgewoning verbonden wordt met de Centrumstraat en van west naar oost doorheen het plangebied zal lopen. Ten noorden van de eengezinswoningen zal de weg een noord-zuid gerichte aftakking kennen. Deze zal in het zuidoosten aansluiten op een verharding die leidt naar de garages van de meergezinswoning. Rondom de nieuwe wegenis worden verspreid enkele parkeervakken voorzien. Rondom de oude en nieuwe gebouwen zullen daarnaast nieuwe private tuinen en gemeenschappelijke groenzones met infiltratievoorzieningen aangelegd worden. Enkel de zijtuin en het zuidelijke deel van de voortuin van de villa blijven daarbij behouden.

Ter hoogte van de bestaande villa, en de zij- en voortuin ervan, de conciërgewoning en het koetshuis zullen aldus geen bodemingrepen plaatsvinden. Deze gebouwen worden louter heringericht. Over het overige deel van het plangebied is wel sprake van bodemingrepen: het bouwen van de nieuwe woningen en de aanleg van nutsvoorzieningen, de wegenis, tuinen, groenzones en infiltratiebekkens. Algemeen dient rekening gehouden te worden met een minimale bodemingreep van 60 à 80cm onder het huidige maaiveldniveau, met plaatselijk diepere bodemingrepen voor nutsvoorzieningen en funderingen.

Het plangebied kent een verhoogde archeologische verwachting, zowel voor steentijd artefactensites als voor sites met grondsporen. Op basis van het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet met 100% zekerheid aangetoond worden. De geplande werken zijn van dien aard dat eventueel archeologisch erfgoed bedreigd wordt in een deel van het plangebied. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van de omgeving rond Olsene waarvan het archeologisch belang reeds beperkt is aangetoond. Het verder vooronderzoek dient uitgevoerd te worden in een uitgesteld traject, na de sloop van de bebouwing.

Het verder vooronderzoek bestaat enerzijds uit een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of proefputtenonderzoek in functie van steentijd artefactensites) en anderzijds uit een proefsleuvenonderzoek. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

Locatiegegevens: provincie Oost-Vlaanderen, Olsene (Zulte), Centrumstraat 25-27

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 86577,49 en Y: 180903,13; X: 86759,00 en Y: 181009,18

Oppervlakte plangebied: ca. 5.865m²

Kadastergegevens: Zulte, afdeling 2/Olsene, sectie B, perceelnummers 78D, 78E en 78F

Een deel van de bestaande bebouwing blijft behouden en wordt louter heringericht. In deze zones zullen geen bodemingrepen plaatsvinden, waardoor verder onderzoek niet noodzakelijk is. Het overige deel van het plangebied dient wel verder onderzocht te worden. De advieszone voor verder vooronderzoek heeft een oppervlakte van ca. 5.030m²

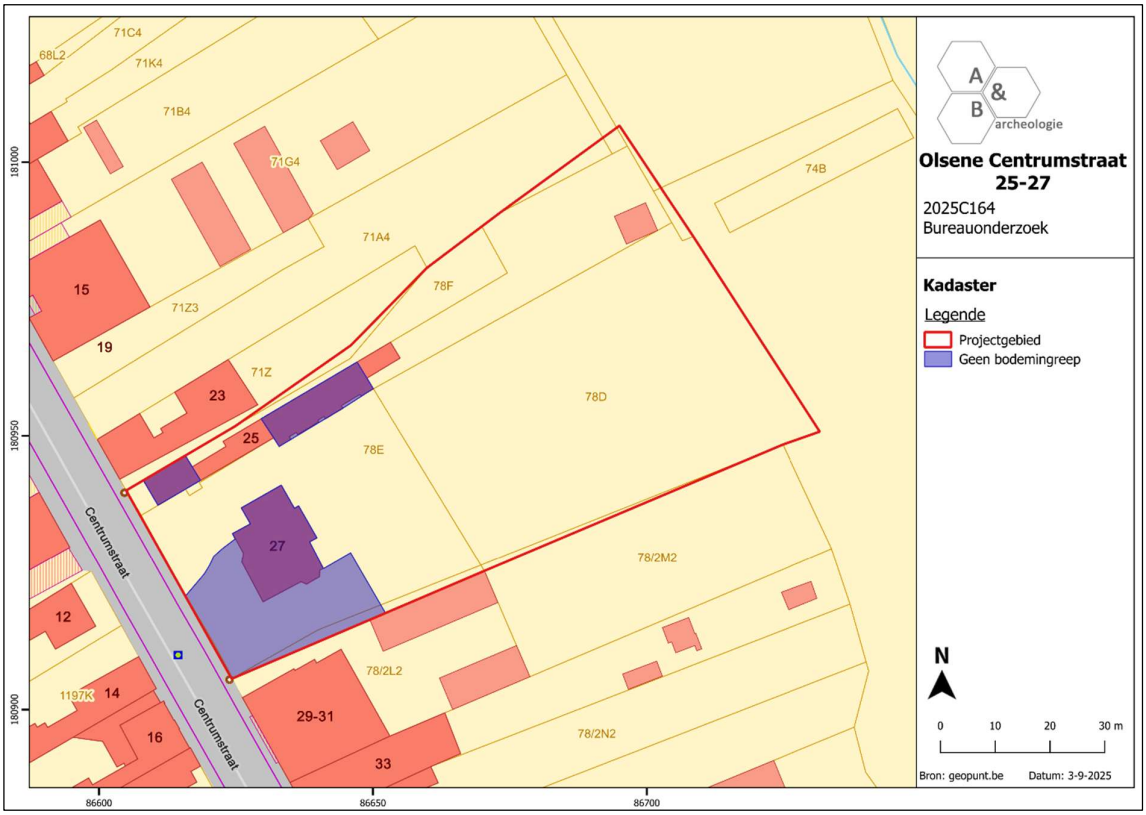

Figuur 1 Projectie van het plangebied op het kadaster met aanduiding van de zones waar geen bodemingrepen zullen plaatsvinden (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor het landschappelijk booronderzoek:
  - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
  - Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
  - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
  - Is een verder verkennend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
  - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
  - Wat is de verstoringsgraad? Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
  - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
  - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
  - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
  - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
  - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte, …)?
  - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte, …)?
  - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
  - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
  - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
  - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
  - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
  - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte, …)?
  - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor proefputten:
  - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
  - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
  - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
  - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?

- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
  - Hoe is de bodem opgebouwd?
  - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
  - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
  - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
  - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
  - Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
  - Kan een archeologische site uitgesloten worden?
  - Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?

- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen, of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen, inclusief het proefsleuvenonderzoek, niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden

Voor de start van het verder vooronderzoek dient de te slopen bebouwing en de begroeiing verwijderd te worden. Hierbij is het van belang dat de bodemingrepen tot een minimum beperkt blijven en dat ondergrondse structuren zoals kelders, funderingen, maar ook het wortelgestel van bomen, blijven zitten in de grond. Op die manier wordt vermeden dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd raakt. De ondergrondse structuren kunnen pas verwijderd worden indien het vooronderzoek heeft aangetoond dat er geen archeologische site aanwezig is, of – indien er wel een site aanwezig is – tijdens/na een eventuele opgraving van het terrein.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het plangebied worden in totaal minstens 6 boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bv. B- en/of E-horizon, paleobodem) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bv. geen B- en/of E-horizont, geen paleobodem), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit de boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologisch bodemarchief meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen, inclusief het proefsleuvenonderzoek, niet uitgevoerd te worden op deze delen.

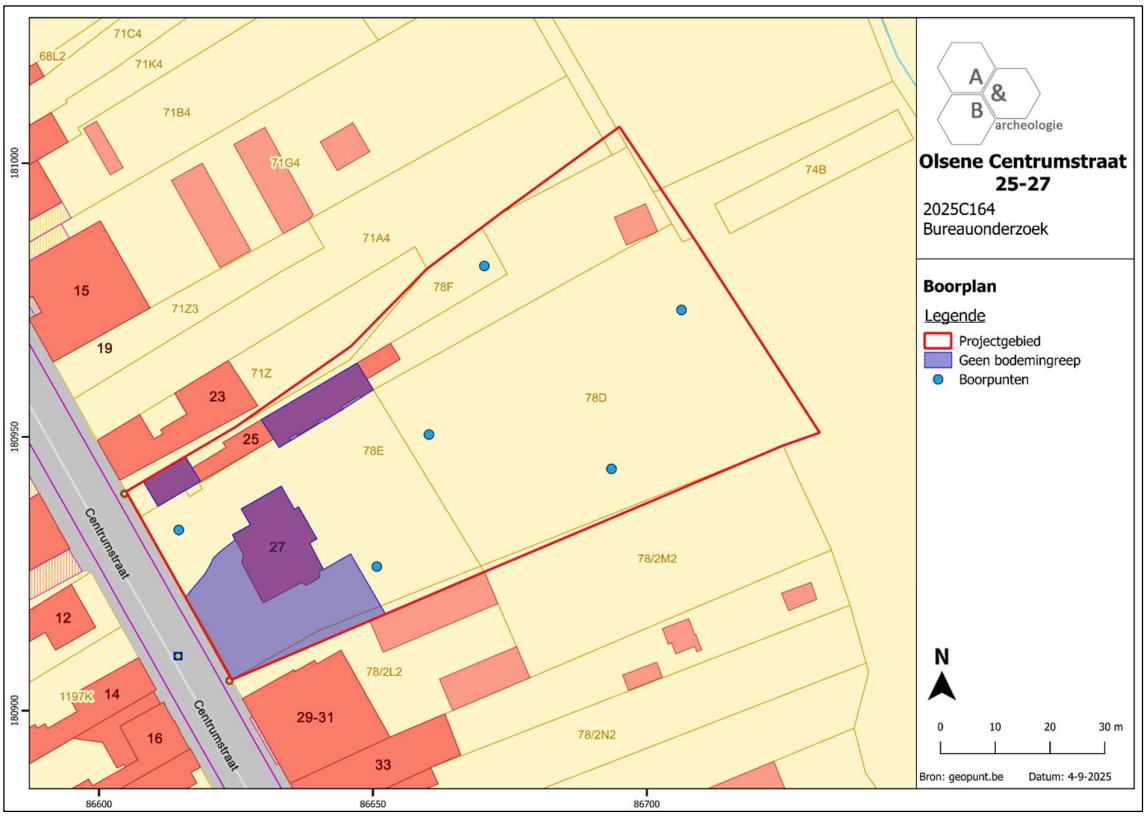

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten van het landschappelijk booronderzoek op het kadaster (bron: geopunt.be).

Figuur 3 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk booronderzoek op de luchtfoto (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te worden gecontroleerd op de aanwezigheid van (silex)artefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (bv. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (bv. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan te worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, …), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, …) en de aardkundige eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal en horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing van de steentijd artefactensite vast te stellen. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten in functie van steentijd artefactensites

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (bv. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties

worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijd artefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn op het terrein, dient gebruik gemaakt te worden van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en worden oost-west georiënteerd, volgens de helling en de lengterichting van het terrein. Daarnaast worden extra volg-, dwarssleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

De onderzoekbare zone heeft een oppervlakte van ca. 5.030m². Hiervan wordt 10% (503,00m²) onderzocht door middel van proefsleuven en 2,5% (125,75m²) door middel van kijkvensters, volg- en dwarssleuven, zodat in totaal 12,5% (628,75m²) van de totale oppervlakte onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

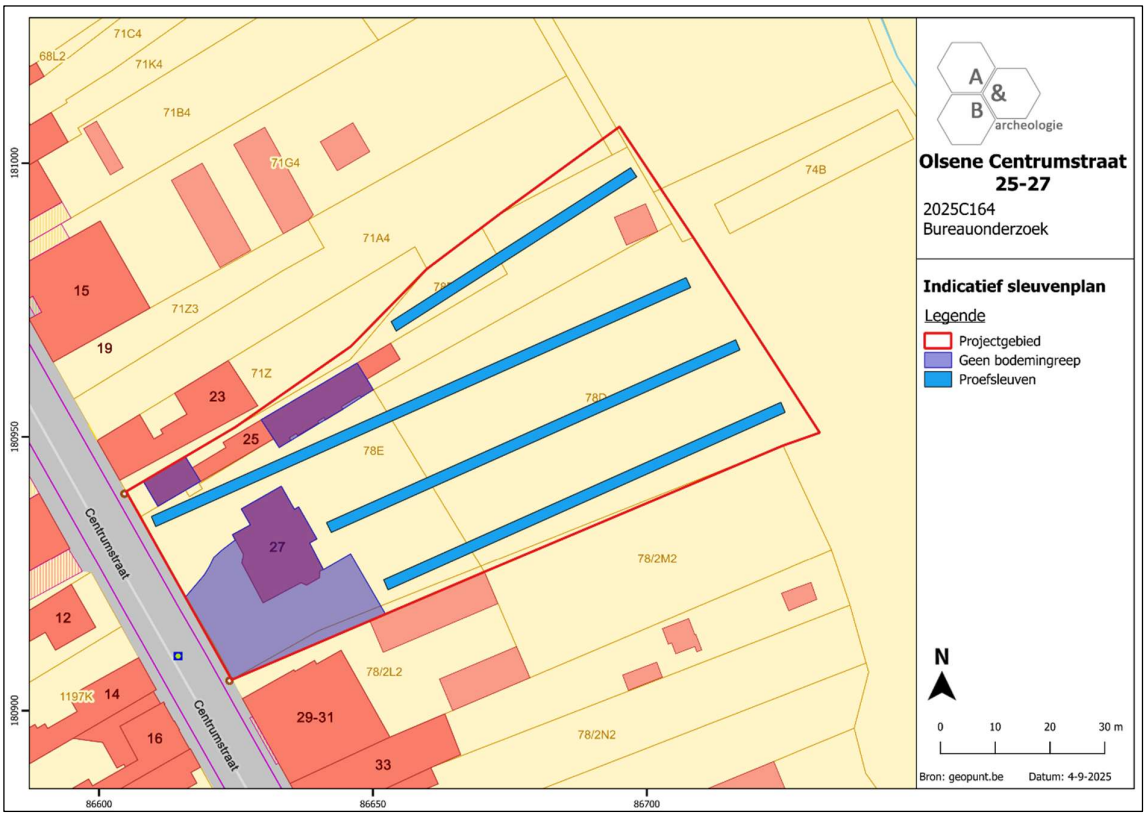

Figuur 4 Indicatief sleuvenplan, geprojecteerd op het kadaster (bron: geopunt.be).

Figuur 5 Indicatief sleuvenplan, geprojecteerd op de luchtfoto (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.

- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.

- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.

- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 100 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op zandleem- en (lemige) zandgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk.